

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Pauli Laymanni e Societate Iesu Jus Canonicum
Commentario Perpetuo Explicatum**

Et Uberi Non Minus Ac Varia Qvam Clara Et Solida Doctrina Illustratum

Commentarius In Librum III. Decretalium

Laymann, Paul

Dilingae, 1698

Capitulum IV. De his.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62482](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62482)

TITULUS XXVIII.

DE SEPULTURIS.

Testamentum, & omnis voluntas ultima, morte testatoris, confirmatur, ita ut antea non valeat, sed revocari possit, teste Apostolo ad *Heb. 9. v. 16.* & habetur in *L. 4. ff. de alimentis legatis.* Idem postquam de testamentis & successoribus ab intestato, quæ & ipsæ ante mortem non fiunt, agitur nunc de Sepultura, quæ morti proxima est.

CAPITULUM I.

Nos.

PARAPHRASIS.

Assertum primum Leonis III. Quisque fidelium sepeliri debet in eo loco sacro, ubi sibi elegit; sin autem non elegit Sepulturam, tunc in Sepultura majorum; sin talem extra parochiam suam non habeat, tunc in parochia sepeliri debet. Dixi de hac re *lib. 3. tra. 5. c. ult. q. 3. & 4.* Assertum secundum. Si quis extra parochiam sepeliatur, Ecclesia, in qua sepelitur, portionem Canonicam dare debet, ex mortuarijs Ecclesiæ parochiali. Vide *Clement. unicam hoc tit. Trident. Sess. 25. c. 13. de reformatione.*

CAPITVLVM II.

Relatum.

PARAPHRASIS.

Si Religiosi non Zelo Christiano, sed avaritiæ studio Sæculares illaqueare student, ut nihil parochiæ relinquunt, sed omnes suas res monasterio tradant, hæc fraus, & illicita attractio ipsi prodesse

non debet. Hac re dicitur in *frat. major. c. de his 4.*

CAPITULUM III.

Fraternitatem.

PARAPHRASIS.

Regulares in Ecclesijs suis jus sepeliendi habent, quare, si aliquis Sepulturam eorum in ipsorum Ecclesia habeat, & ipsam Ecclesiam sibi eligat, irrationaliter (seu quia fraude inductus, seu contra Ecclesiam, in qua sibi Sepulturam eligere jus sepeliendi non habet) tunc corpus defuncti iuste repetent Regulares, ut in ipsorum Ecclesia cum majoribus defuncti sepeliatur. Hic debet esse sensus huius cap. ut apparebit in *c. 2. §. si quis cuius tit. in 6.*

CAPITULUM IV.

De his.

PARAPHRASIS.

Episcopus Spalensis questus est apud Pontificem, quod aliqui se cum bonis suis ad Religionem transferant, nihil sibi, vel Ecclesijs, à quibus salutis pabulum temperunt, relinquentes. Respondet Papa si in ægritudine constituti ad Religionem transeant, & in ea ægritudine moriantur, tunc portio Canonica Ecclesijs parochialibus exhiberi debet; sin autem, dum sani sunt, vel non morituri, ad monasterium se transferant, & bona sua conferant, cogi non possunt, ut dictis Ecclesijs aliquid tribuant, cum liberum ipsi sit, bona omnia quibuslibet tum Religiosis, tum privatis etiam personis largiri.

SUMMARIUM.

Quando de bonis ingredientis monasterium debeatur Ecclesie parochiali portio Canonica?

Notandum primum. Si quis moriturus professionem faciat in Religione, professio valet, dummodo annum continuum steterit in novitiatu, juxta Trident. *Sess. 25. c. 15. de regularibus*, tamen si toto tempore novitiatus fuerit lecto defixus, teste *Nav. lib. 3. consilio 32. n. 5. de regularibus. Suarez tom. 3. de religione lib. 5. c. 13. n. 8.*

Notandum secundum. Qui Religionem ingressuri, aut professuri sunt, liberè de bonis suis disponere possunt, donando, quibus volunt, ut in hoc c. dicitur. Sin autem non disponendo profiteantur, ac veluti intellectati moriantur, succedit monasterium, si capax sit. *aut bent. ingressi C. de SS. Ecclesijs. c. quia 7. causa 19. q. 2.*

Notandum tertium. Ex ijs, quæ non instante morte, sed sanitatis tempore Novitij aut Religionem ingressuri, monasterio donant, non debetur Ecclesie parochiali Canonica portio. Ita etiam docet *Gl. finalis in c. 1. de statu monachorum*. Adde, cum secundum privilegia & consuetudines Religionum Novitij privilegijs gaudeant eandem Religionum, & in monasterio soleant sepeliri, teste *Sanchez lib. 6. moralium c. 14. n. 4.* ideò Canonicam portionem parochiali Ecclesie non deberi decedentibus Novitijs in Religione, nisi ostendatur, eos in fraudem ingressos, non verò profecti animo, sed ut Ecclesijs nihil relinquere debeant; quæ de re *Barbosa hic n. 3. & 4. Sylv. v. Sepultura n. 8. causa 5.*

CAPITVLVM V.

Ex parte.

PARAPHRASIS.

Si in Ecclesia v. g. Regularium parochianus sepultus sit, cum id ab Ecclesiastica traditione alienum sit, corpus Ecclesie parochiali restitui debet,

SUMMARIUM.

Parochia habet jus sepulture.

Notandum. Jus Sepulture ad parochiam pertinet, *Clement. unica §. verum hoc tit. & c. 1. causa 11. q. 1.* & tradit *Innoc. in c. 1. hoc tit.* ideò ea erga parochianos suos intentionem fundatam habet, ut sibi corpus tradi debeat ad sepeliendum, nisi altera Ecclesia, v. g. regularis, ostendat causam specialem, ob quam ibi potius sepeliri debeat, videlicet, quia defunctus in ea Sepulturam elegit; aut quia majorum sepulchrum inibi est.

CAPITVLVM VI.
Cum liberum.

PARAPHRASIS.

Cum quidam Monachi cadaver cuiusdam mulieris violenter raptum in sua Ecclesia sepelivissent, mandat Pontifex illud Parochie restitui, unà cum illis, quæ occasione sepulture à Monachis fuerint percepta.

SUMMARIUM.

Notandum. Regulares plerique, nominatim Prædicatores & Minores, privilegium habent in Ecclesijs suis liberè sepeliendi parochianos, qui apud ipsos Sepulturam elegerunt, dummodo quartam canonicam dent parochiali Ecclesie. Habetur latius in *cir. Clement. & videri potest Sylv. v. Sepultura q. 4.* ubi is admonet, quòd Religiosi non teneantur permittere, ut funus prius ducatur ad Ecclesiam parochialem, sicuti etiam colligitur ex *c. in nostram 10. hoc tit.* Quare si presbyteri moniti deferre nolint ad Ecclesiam regularem, ipsi met regulares levare, & deferre possunt, cum alioquin non haberent jus sepeliendi liberè; deinde si parochus corpus ad Ecclesiam suam detulit, quòd regulares cum processione intrare possint, & auferre sine ullius contradictione, nam concessio sine, & quidem liberè; id est, sine ullius contradictione,

Uu ; aut